

ਸਿਵਲ ਫੁਟਕਲ

ਆਰ ਐਸ ਨਰੂਲਾ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜੇ.

ਭੁਪਿੰਦਰਾ ਸੀਮਿੰਟ ਦੇ ਵਰਕਰ ਸੂਰਜਪੁਰ - ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਉਦਯੋਗਿਕ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ, ਪੰਜਾਬ, ਪਟਿਆਲਾ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ, - ਜਵਾਬਦੇਹ।

ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਨੰ. 1520 ਜਾਂ 1962.

ਉਦਯੋਗਿਕ ਰੁਜ਼ਗਾਰ (ਸਥਾਈ ਆਦੇਸ਼) ਐਕਟ (1946 ਦਾ X X) - ਐੱਸ. 3— ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਅਧਿਕਾਰੀ ਜਾਂ ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ — ਕੀ ਮਾਡਲ ਸਟੈਂਡਿੰਗ ਆਰਡਰ ਤੋਂ ਜਾਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ—ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ (1950) — ਆਰਟੀਕਲ 226—ਅਪੀਲੇਟ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਦਰਜ ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਖੋਜ — ਕੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਉਦਯੋਗਿਕ ਰੁਜ਼ਗਾਰ (ਸਥਾਈ ਆਦੇਸ਼) ਐਕਟ, 1946 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਅਧਿਕਾਰੀ ਅਤੇ ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਲਈ, ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਦੀ ਨਿਰਪੱਖਤਾ ਅਤੇ ਵਾਜਬਤਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਮਾਡਲ ਸਟੈਂਡਿੰਗ ਆਰਡਰ ਤੋਂ ਜਾਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਐਕਟ ਦੀ ਅਨੁਸੂਚੀ ਦੀਆਂ ਸੰਬੰਧਿਤ ਆਈਟਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮਾਮਲਿਆਂ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਥਾਈ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕਰ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਉਪਬੰਧ (ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ) ਨਾ ਹੋਵੇ, ਮਾਡਲ ਸਟੈਂਡਿੰਗ ਆਰਡਰ ਵਿੱਚ ਬਸ਼ਰਤ ਕਿ ਰਵਾਨਗੀ ਸਬੰਧਤ ਮਾਡਲ ਸਟੈਂਡਿੰਗ ਆਰਡਰ ਦੇ ਉਲਟ ਨਾ ਹੋਵੇ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 226 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਉਪਰੋਕਤ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਖਤਿਆਰੀ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦੇਣ ਲਈ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ

ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 226 ਅਤੇ 227 ਦੇ ਅਧੀਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਸਰਟੀਓਰੀ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਰਿੱਟ ਜਾਂ ਕੋਈ ਹੋਰ ਢੁਕਵੀਂ ਰਿੱਟ, ਆਦੇਸ਼ ਜਾਂ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਦੇ ਰਿਕਾਰਡਾਂ ਲਈ ਮੰਗ ਕਰਨ ਲਈ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। 1 ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ! ਆਰਡਰ ਅਤੇ ਉਸੇ ਦੀ ਪੜਤਾਲ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਆਰਡਰ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਇਹ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਸਥਾਈ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਧਾਰਾ 9 (1) (c), 9 (5) ਅਤੇ 20 (ii) ਦੀ ਸੋਧ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ ਅਤੇ ਅੱਗੇ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਖਰਚੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ।

**ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਵੱਲੋਂ ਆਨੰਦ ਸਵਰੂਪ ਅਤੇ ਆਰ.ਐੱਸ. ਮਿੱਤਲ, ਐਡਵੋਕੇਟ।
ਭਾਗੀਰਥ ਦਾਸ ਅਤੇ ਬੀ ਕੇ ਤਿੰਗਨ, ਵਕੀਲ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 2 ਲਈ।**

ਆਰਡਰ

ਨਰੂਲਾ, ਜੋ -1960 ਵਿੱਚ, ਭੁਪਿੰਦਰਾ ਸੀਮਿੰਟ ਵਰਕਸ, ਸੂਰਜਪੁਰ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2, ਇਸ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਰੁਜ਼ਗਾਰਦਾਤਾ ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਨੇ ਉਦਯੋਗਿਕ ਰੁਜ਼ਗਾਰ (ਸਥਾਈ ਆਦੇਸ਼) ਐਕਟ, 20 ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਦੇ ਅਧੀਨ ਡਰਾਫਟ ਸਟੈਂਡਿੰਗ ਆਰਡਰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ। 1946, ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3(1) ਅਧੀਨ ਪ੍ਰਮਾਣੀਕਰਣ ਲਈ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਅਧਿਕਾਰੀ ਵਜੋਂ ਲੇਬਰ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਪੰਜਾਬ ਨੂੰ ਐਕਟ ਕਿਹਾ ਗਿਆ। ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ ਡਰਾਫਟ ਸਟੈਂਡਿੰਗ ਆਰਡਰਾਂ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਤਬਦੀਲੀਆਂ ਅਤੇ ਸੋਧਾਂ ਕੀਤੀਆਂ ਅਤੇ 11 ਅਕਤੂਬਰ, 1960 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 5 ਅਧੀਨ ਆਪਣੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਅਜਿਹੀਆਂ ਸੋਧਾਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕੀਤਾ। ਮਾਲਕ ਨੇ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਉਪਰੋਕਤ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ। ਮਾਲਕ ਨੇ ਅਧਿਨਿਯਮ ਦੀ ਧਾਰਾ 6 ਦੇ ਤਹਿਤ, 11 ਅਕਤੂਬਰ, 1960 ਦੇ ਸਰਟੀਫਾਇੰਗ ਅਫਸਰ ਦੇ ਉਪਰੋਕਤ ਹੁਕਮ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਉਦਯੋਗਿਕ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ, ਪੰਜਾਬ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ। ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਨੇ ਮਾਲਕ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਡਰਾਫਟ ਸਟੈਂਡਿੰਗ ਆਰਡਰਾਂ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀਆਂ ਤਬਦੀਲੀਆਂ ਜਾਂ ਸੋਧਾਂ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਕਾਰਨ ਦੇਣ ਲਈ ਇੱਕ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਨਾਲ ਕੇਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਅਧਿਕਾਰੀ ਕੋਲ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ। ਮਿਤੀ 5 ਮਈ, 1962 ਦੇ ਇੱਕ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ (ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ 'ਤੇ ਨਕਲ ਅਨੁਸੂਚੀ 'ਡੀ') ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ ਡਰਾਫਟ ਸਟੈਂਡਿੰਗ ਆਰਡਰ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਬਦਲਾਅ ਜਾਂ ਸੋਧਾਂ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਕਾਰਨ ਦਿੱਤੇ। 5 ਮਈ, 1962 ਦੇ ਕਾਰਨਾਂ ਦੇ ਉਕਤ ਮੈਮੋਰੈਂਡਮ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ 'ਤੇ, ਮਾਲਕ ਦੀ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਮੁੜ ਸੁਰਜੀਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਗੁਣਾਂ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। 30 ਜੁਲਾਈ, 1962 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ, ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਨੇ ਧਾਰਾਵਾਂ 3(2)(a), 9(1)(c), 9(5), 20(ii) 22(7) ਅਤੇ 24 ਦਾ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਡਰਾਫਟ ਸਟੈਂਡਿੰਗ ਆਰਡਰ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕੀਤੀ। ਉਪਰੋਕਤ ਧਾਰਾਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ, ਧਾਰਾਵਾਂ 3(2)(a), 22(7) ਅਤੇ 24 ਵਿੱਚ ਸੋਧਾਂ ਧਿਰਾਂ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਨਾਲ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ ਅਤੇ, ਇਸਲਈ, ਇਹਨਾਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਵਿੱਚ ਸਵਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਜਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਕਾਪੀ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਨੱਥੀ 'ਈ' ਵਜੋਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਪਰਿਵਰਤਨ, ਜੋ ਮੌਜੂਦਾ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ-ਵਸਤੂ ਹਨ, ਆਈਟਮਾਂ 9(1)(c) ਅਤੇ 9(5) (ਜੋ ਇਕੱਠੇ ਉਠਾਏ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ) ਅਤੇ ਸਥਾਈ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਦਾ ਧਾਰਾ 20(ii) ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਨ।

ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਧਾਰਾ 9(1)(c) ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਸੋਧ ਉੱਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ (ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ) ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਏ ਗਏ ਇਤਰਾਜ਼ ਨੂੰ ਉਠਾਵਾਂਗਾ। ਰੁਜ਼ਗਾਰਦਾਤਾ (ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ 'ਤੇ

ਅਨੁਸੂਚੀ 'ਏ' ਦੀ ਨਕਲ ਕਰੋ) ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਡਰਾਫਟ ਸਟੈਂਡਿੰਗ ਆਰਡਰ ਵਿੱਚ ਸੰਬੰਧਿਤ ਧਾਰਾ 9(1)(d) ਹੈ ਅਤੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ: -

"ਇੱਕ ਸ਼ਿਫਟ ਨੂੰ ਮੁੜ ਚਾਲੂ ਕਰਨ 'ਤੇ, ਇਸਦਾ ਨੋਟਿਸ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਸ਼ਿਫਟ ਬੰਦ ਕਰਨ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਡਿਸਚਾਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ, ਜੇਕਰ ਉਹ ਨੋਟਿਸ ਦੇਣ ਦੇ 7 ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਨੌਕਰੀ ਲਈ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਨਿਯਮ ਉਹਨਾਂ ਕਾਮਿਆਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪਿਛਲੇ ਕੁਕਰਮ, ਦੁਰਵਿਹਾਰ ਜਾਂ ਅਯੋਗਤਾ, ਸਜ਼ਾ, ਬਰਦਾਸ਼ਤ ਜਾਂ ਮਾਫ਼ ਕਰਨ ਦਾ ਇਤਿਹਾਸ ਹੈ।"

ਮੈਂ ਉਪਰੋਕਤ ਡਰਾਫਟ ਸਟੈਂਡਿੰਗ ਆਰਡਰ ਦੇ ਇੱਕ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਰੇਖਾਂਕਿਤ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਆਰਡਰ ਦਾ ਇਹ ਹਿੱਸਾ ਹੈ ਜੋ ਮੌਜੂਦਾ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਮਿਤੀ 5 ਮਈ, 1962 ਦੇ ਆਪਣੇ ਹੁਕਮ ਵਿੱਚ, ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ ਡਰਾਫਟ ਸਟੈਂਡਿੰਗ ਆਰਡਰਜ਼ ਦੀ ਧਾਰਾ 9(1)(c) ਵਿੱਚੋਂ ਰੇਖਾਂਕਿਤ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਉਸ ਕਾਲਜ ਅਧੀਨ ਦਿੱਤੇ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਮਿਟਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਹੇਠਾਂ ਲਿਖਿਆ ਹੈ: -

"ਮੈਂ 'ਹਾਲਾਂਕਿ' ਸ਼ਬਦ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਅਤੇ 'ਜਾਂ ਮਾਫ਼ ਕੀਤੇ' ਸ਼ਬਦਾਂ ਨਾਲ ਖਤਮ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਰੇਖਾਂਕਿਤ ਵਾਕ ਨੂੰ ਵੀ ਮਿਟਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਆਈ ਡੀ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਛਾਂਟੀ ਕੀਤੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਭਰਤੀ ਕਰਨ ਵੇਲੇ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੋਣ ਅਤੇ ਚੋਣ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣਾ ਉਚਿਤ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਸਮੇਂ ਮਜ਼ਦੂਰਾਂ ਦੀ ਸੌਦੇਬਾਜ਼ੀ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਬਹੁਤ ਕਮਜ਼ੋਰ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਦਯੋਗਿਕ ਵਿਵਾਦ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 25-ਐਫ ਦੇ ਤਹਿਤ ਛਾਂਟੀ ਦੇ ਸਮੇਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਅਧਿਕਾਰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਮਿਲ ਚੁੱਕਾ ਹੈ। 20 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1962 ਨੂੰ ਹੋਈ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਬੰਧਕਾਂ ਨੂੰ ਸਥਿਤੀ ਸਮਝਾਈ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਇਸ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣ ਲਈ ਸਹਿਮਤ ਹੋ ਗਏ ਹਨ।"

ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਡਰਾਫਟ ਸਟੈਂਡਿੰਗ ਆਰਡਰ ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਤਬਦੀਲੀਆਂ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਕਾਰਨਾਂ ਦਾ ਸਾਰ ਦੇਣ ਲਈ ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ (i) ਕਿ ਰੁਜ਼ਗਾਰਦਾਤਾ ਇਸ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣ ਲਈ ਸਹਿਮਤ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ; (ii) ਕਿ ਉਦਯੋਗਿਕ ਵਿਵਾਦ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਛਾਂਟੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਾਮਿਆਂ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਨੂੰ ਚੋਣ ਅਤੇ ਚੋਣ ਦੇ ਕਿਸੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣਾ ਉਚਿਤ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਸਮੇਂ ਮਜ਼ਦੂਰਾਂ ਦੀ ਸੌਦੇਬਾਜ਼ੀ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਬਹੁਤ ਕਮਜ਼ੋਰ ਹੈ; ਅਤੇ (iii) ਕਿਉਂਕਿ ਕਾਮਿਆਂ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ

ਉਦਯੋਗਿਕ ਵਿਵਾਦ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 25-F ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਕਾਰਨ ਆਪਣੀ ਛਾਂਟੀ ਦੇ ਸਮੇਂ ਮੁੜ-ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਲਈ ਤਰਜੀਹੀ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਲਿਆ ਸੀ।

ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਨੇ ਉਪਰੋਕਤ ਆਈਟਮ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਮਾਲਕ ਦੀ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਪ੍ਰਮਾਣੀਕਰਣ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਉਲਟਾ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਆਧਾਰਾਂ 'ਤੇ ਉਪਰੋਕਤ ਹਵਾਲਾ ਵਿੱਚ ਰੇਖਾਂਕਿਤ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਬਹਾਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ: -

(i) ਉਦਯੋਗਿਕ ਵਿਵਾਦ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 25-ਜੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ਬਦ "ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ" ਅਤੇ "ਸਮਾਪਤੀ ਵਾਕੰਸ਼" "ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਮਾਲਕ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੀ ਛਾਂਟੀ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ" ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਦਯੋਗਿਕ ਵਿਵਾਦ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਵਿਵੇਕ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਨੂੰ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੀ ਕੁਸ਼ਲਤਾ ਅਤੇ ਭਰੋਸੇਮੰਦਤਾ ਆਦਿ ਦੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਰੁਜ਼ਗਾਰਦਾਤਾ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੋਵੇਗਾ, ਇੱਕ ਸੀਨੀਅਰ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਜੋ ਉਸ ਤੋਂ ਜੂਨੀਅਰ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਨੇ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਛਾਂਟੀ ਕੀਤੇ ਕਾਮਿਆਂ ਦੀ ਮੁੜ-ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਦੇ ਸਮੇਂ ਪ੍ਰਬੰਧਕਾਂ ਕੋਲ ਇਹ ਵਿਵੇਕ ਕਿਉਂ ਨਾ ਹੋਵੇ;

(ii) ਉਦਯੋਗਿਕ ਵਿਵਾਦ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 25-ਜ਼ ਰੁਜ਼ਗਾਰਦਾਤਾ ਨੂੰ ਦੂਜਿਆਂ ਦੀ ਤਰਜੀਹ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਛਾਂਟੀ ਕੀਤੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਦੇਣ ਲਈ ਮਜ਼ਬੂਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਛਾਂਟੀ ਕੀਤੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਕਰਤੱਵਾਂ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਵਿੱਚ ਅਕੁਸ਼ਲ ਜਾਂ ਭਰੋਸੇਯੋਗ ਜਾਂ ਆਦਤਨ ਅਨਿਯਮਿਤ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ ਦਾ ਮਤਲਬ ਸਿਰਫ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਛਾਂਟੀ ਕੀਤੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਦੂਜਿਆਂ ਨਾਲੋਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਮੁੜ-ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਹੋਰ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਬਰਾਬਰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਵਿਦਵਾਨ, ਵਕੀਲ ਸ਼੍ਰੀ ਆਨੰਦ ਸਵਰੂਪ ਦੀ ਦਲੀਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਉਪਰੋਕਤ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਗਲਤੀਆਂ ਉੱਨੀਆਂ ਹੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹਨ ਜਿੰਨੀਆਂ ਡਰਾਫਟ ਸਟੈਂਡਿੰਗ ਦੇ ਵਿਵਾਦਿਤ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਬਹਾਲ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਆਰਡਰ ਮਾਡਲ ਸਟੈਂਡਿੰਗ ਆਰਡਰ ਦੇ ਉਲਟ ਹੈ ਅਤੇ ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਕੋਲ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀ ਤਬਦੀਲੀ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੀ ਇਸ ਦਲੀਲ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਡਰਾਫਟ ਸਟੈਂਡਿੰਗ ਆਰਡਰ ਦੀ ਧਾਰਾ 9(5) ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ

ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਵੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨਾ ਉਚਿਤ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿਉਂਕਿ ਦੋਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਲੀਲਾਂ ਦੇ ਇੱਕ ਸਾਂਝੇ ਸਮੂਹ ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ

ਰੁਜ਼ਗਾਰਦਾਤਾ ਦੀ ਧਾਰਾ 9(5) ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਡਰਾਫਟ ਸਟੈਂਡਿੰਗ ਆਰਡਰਾਂ ਵਿੱਚ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪੜ੍ਹਿਆ ਗਿਆ ਹੈ: -

“ਕਿਸੇ ਵਿਭਾਗ ਜਾਂ ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ ਦੇ ਮੁੜ ਖੋਲ੍ਹਣ 'ਤੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੇਸ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਨੌਕਰੀ ਲਈ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਦੀ ਲੰਬਾਈ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਬੰਦ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਸਮਾਪਤ ਹੋ ਗਈ ਸੀ, ਅਜਿਹੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਜੋ ਪਿਛਲੇ ਕੁਕਰਮ, ਦੁਰਵਿਹਾਰ ਜਾਂ ਅਯੋਗਤਾ ਲਈ ਡਿਸਚਾਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ, ਬਰਦਾਸ਼ਤ ਕੀਤੀ ਗਈ, ਜਾਂ ਮੁਆਫੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ, - ਬਸ਼ਰਤੇ ਕਿ ਉਹ ਦੁਬਾਰਾ ਖੋਲ੍ਹਣ ਦੇ ਦਿਨ ਤੱਕ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਤਾਜ਼ਾ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ।”

ਉਪਰੋਕਤ ਡਰਾਫਟ ਸਟੈਂਡਿੰਗ ਆਰਡਰ ਵਿੱਚ ਤਿਰਛੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਮਿਟਾਉਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਆਦੇਸ਼ ਮਿਤੀ 5 ਮਈ, 1962 ਵਿੱਚ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ: -

“ਮੈਂ ਉਪਰੋਕਤ D S O 9(1)(d) ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਸਮਾਨਤਾ ਉੱਤੇ “ਸਿਵਾਏ” ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਅਤੇ “ਕੰਡੇਨਡ” ਸ਼ਬਦ ਨਾਲ ਖਤਮ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਰੇਖਾਂਕਿਤ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਮਿਟਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਪ੍ਰਬੰਧਕਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਮਿਟਾਏ ਜਾਣ 'ਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਅਨੁਸਾਰ ਪਿਛਲੇ ਕੁਕਰਮ, ਦੁਰਵਿਹਾਰ ਜਾਂ ਅਯੋਗਤਾ, ਸਜ਼ਾ, ਬਰਦਾਸ਼ਤ ਜਾਂ ਮਾਫ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਮੁੜ-ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਵੇਕ 'ਤੇ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਅਨੁਸਾਰ ਅਜਿਹੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੀ ਮੁੜ ਨਿਯੁਕਤੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਉਦਯੋਗਿਕ ਸ਼ਾਂਤੀ ਲਈ ਅਨੁਕੂਲ. ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਮਿਟਾਉਣ ਲਈ ਦਲੀਲਾਂ ਉਹੀ ਹਨ ਜੋ ਉਪਰੋਕਤ D.S. 0.9(1)(d) ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ। ਅਣਚਾਹੇ ਤੱਤ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਲਈ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਨੂੰ ਇਹਨਾਂ ਸਥਾਈ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਜਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵਾਨਿਤ ਸਾਧਨਾਂ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਲੈਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੀ ਚੋਣ ਅਤੇ ਚੋਣ ਕਰਨ ਲਈ ਵਿਵੇਕ ਦੀਆਂ ਆਮ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਲੈਣ ਦੀ ਬਜਾਏ ਨਿਯਮਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਦਾ ਕੋਰਸ ਅਪਣਾਉਂਦੇ ਹੋਏ, ਜਿਸਦੀ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।”

30 ਜੁਲਾਈ, 1962 ਦੇ ਆਪਣੇ ਅਣਪਛਾਤੇ ਹੁਕਮ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਉਲਟਾਉਂਦੇ ਹੋਏ, ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕਿਹਾ:-

“ਧਾਰਾ ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਗਏ ਦੇ ਸਮਾਨ ਹੈ, ਸਿਵਾਏ ਇਹ ਕਿ ਇਹ ਕਿਸੇ ਵਿਭਾਗ ਜਾਂ ਸੈਕਸ਼ਨ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਖੋਲ੍ਹਣ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ। ਡਰਾਫਟ ਵਿੱਚ ਉਹੀ ਸੋਧ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਧਾਰਾ 9(1)(d) ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ। ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਡਰਾਫਟ ਵਿਚਲੀ ਧਾਰਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਸਥਾਈ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਧਾਰਾ 9(5) ਵਜੋਂ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।”

ਮੈਂ ਹੁਣ ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਲਈ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਾਂਗਾ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਦੋ ਧਾਰਾਵਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਉਲਟਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹੈ ਨੂੰ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਬਹਾਲ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਦਲੀਲਾਂ ਦੀ ਕਦਰ ਕਰਨ ਲਈ ਐਕਟ ਦੇ ਕੁਝ ਸੰਬੰਧਿਤ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦਾ ਸਾਰ ਦੇਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ।

ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3(1) ਇਹ ਮੰਗ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਛੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ, ਜਿਸ ਦਿਨ ਇਹ ਐਕਟ ਕਿਸੇ ਉਦਯੋਗਿਕ ਅਦਾਰੇ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਉਦਯੋਗਿਕ ਅਦਾਰੇ ਵਿੱਚ ਸਵੀਕਾਰਨ ਲਈ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਤਜਵੀਜ਼ ਕੀਤੇ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਅਧਿਕਾਰੀ ਡਰਾਫਟ ਸਟੈਂਡਿੰਗ ਆਰਡਰ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰਨਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਧਾਰਾ ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਰੁਜ਼ਗਾਰਦਾਤਾ ਲਈ ਐਕਟ ਦੀ ਅਨੁਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਹਰੇਕ ਮਾਮਲੇ ਲਈ ਅਜਿਹੇ ਡਰਾਫਟ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਬਣਾਉਂਦੀ ਹੈ ਜੋ ਸਬੰਧਿਤ ਉਦਯੋਗਿਕ ਅਦਾਰੇ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਕਤ ਉਪ-ਧਾਰਾ ਵਿੱਚ ਅੱਗੇ ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਤੱਕ ਅਮਲੀ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਸਥਾਈ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਕੁਝ ਮਾਡਲ ਸਟੈਂਡਿੰਗ ਆਰਡਰਾਂ ਦੇ ਅਨੁਰੂਪ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ ਜਿੱਥੇ ਵੀ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਐਕਟ ਦੀ ਅਨੁਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਆਈਟਮ 7 ਉਦਯੋਗਿਕ ਸਥਾਪਨਾ ਦੇ ਭਾਗਾਂ ਨੂੰ ਬੰਦ ਕਰਨ ਅਤੇ ਮੁੜ ਖੋਲ੍ਹਣ ਅਤੇ ਕੰਮ ਦੇ ਅਸਥਾਈ ਰੋਕਾਂ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਮਾਲਕ ਅਤੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਅਤੇ ਦੇਣਦਾਰੀਆਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ। ਉਕਤ ਅਨੁਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਆਈਟਮ 8 ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਮਾਲਕ ਅਤੇ ਕਾਮਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਨੋਟਿਸ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ। ਇਹ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਮਾਡਲ ਸਟੈਂਡਿੰਗ ਆਰਡਰ ਉਦਯੋਗਿਕ ਰੁਜ਼ਗਾਰ (ਸਥਾਈ ਆਦੇਸ਼) ਪੰਜਾਬ ਨਿਯਮ, 1949 ਦੀ ਅਨੁਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਉਕਤ ਮਾਡਲ ਵਿੱਚ ਆਈਟਮ ਨੰਬਰ 7, ਸਟੈਂਡਿੰਗ ਆਰਡਰ ਸ਼ਿਫਟਾਂ ਦੇ ਕੰਮ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹਨ ਅਤੇ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਹਨ। :-

“7. ਸ਼ਿਫਟ ਕੰਮ ਕਰਨਾ- ਰੁਜ਼ਗਾਰਦਾਤਾ ਦੇ ਵਿਵੇਕ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਵਿਭਾਗ ਜਾਂ ਵਿਭਾਗਾਂ ਜਾਂ ਸਥਾਪਨਾ ਦੇ ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਭਾਗ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸ਼ਿਫਟਾਂ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਜਾ

ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸ਼ਿਫਟਾਂ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਕਰਮਚਾਰੀ ਇੱਕ ਸ਼ਿਫਟ ਤੋਂ ਦੂਜੀ ਸ਼ਿਫਟ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹੋਣਗੇ। ਅਜਿਹੇ ਬੰਦ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਇੱਕ ਮਹੀਨੇ ਦੇ ਨੋਟਿਸ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਕੋਈ ਵੀ ਸ਼ਿਫਟ ਕੰਮ ਬੰਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।”

ਬਸ਼ਰਤੇ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਕਿਸੇ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ ਜੇਕਰ ਸ਼ਿਫਟ ਬੰਦ ਕਰਨਾ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਾਮਿਆਂ ਨਾਲ ਸਮਝੌਤੇ ਅਧੀਨ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਸ਼ਿਫਟ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਬੰਦ ਕਰਨ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੀ ਛਾਂਟੀ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਜਿਹੀ ਛਾਂਟੀ ਉਦਯੋਗਿਕ ਵਿਵਾਦ ਐਕਟ, 1947 (1947 ਦਾ XIV) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਅਧੀਨ ਬਣਾਏ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਵੇਗੀ। ਜੇਕਰ ਸ਼ਿਫਟ ਕੰਮ ਮੁੜ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਉਕਤ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਮੁੜ-ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

ਮੌਜੂਦਾ ਵਿਵਾਦ ਜਿਸ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ, ਉਸ ਸ਼ਿਫਟ ਦੀ ਮੁੜ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਨੂੰ ਉਪਰੋਕਤ ਮਾਡਲ ਸਟੈਂਡਿੰਗ ਆਰਡਰ ਦੇ ਆਖਰੀ ਵਾਕ ਵਿੱਚ ਨਜਿੱਠਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਸਿਰਫ ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਾਮਿਆਂ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ 1947 ਦੇ ਉਦਯੋਗਿਕ ਵਿਵਾਦ ਐਕਟ, XIV ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਮੁੜ-ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਮਾਡਲ ਸਟੈਂਡਿੰਗ ਆਰਡਰ ਦੀ ਆਈਟਮ 7 ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵਿਵਸਥਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਡਰਾਫਟ ਸਟੈਂਡਿੰਗ ਆਰਡਰ (ਅਨੇਕਚਰ 'ਏ' ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਖਰੜੇ) ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 9(1)(d) ਦੇ ਰੇਖਾਂਕਿਤ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਿਸਮ: ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਉਦਯੋਗਿਕ ਵਿਵਾਦ (ਪੰਜਾਬ) ਨਿਯਮ, 1958, ਉਦਯੋਗਿਕ ਵਿਵਾਦਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਐਕਟ, 1947 ਦਾ X IV। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਦਾ ਨਿਯਮ 77(1) ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ: -

“77. ਛਾਂਟੀ ਕੀਤੇ ਕਾਮਿਆਂ ਦੀ ਮੁੜ-ਰੁਜ਼ਗਾਰ।- (1) ਜਿਸ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਖਾਲੀ ਅਸਾਮੀਆਂ ਭਰੀਆਂ ਜਾਣੀਆਂ ਹਨ, ਉਸ ਤੋਂ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਪੰਦਰਾਂ ਦਿਨ ਪਹਿਲਾਂ, ਰੁਜ਼ਗਾਰਦਾਤਾ ਇੱਕ ਨੋਟਿਸ ਬੋਰਡ 'ਤੇ ਡਿਸਪਲੇ ਕਰਨ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰੇਗਾ। ਉਦਯੋਗਿਕ ਅਦਾਰੇ ਦੇ ਅਹਾਤੇ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਅਸਾਮੀਆਂ ਦੇ ਵੇਰਵਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸਥਾਨ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਛਾਂਟੀ ਦੇ ਸਮੇਂ ਜਾਂ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਪਤੇ ਤੇ ਉਹਨਾਂ ਸਾਰੀਆਂ ਛਾਂਟੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰ ਇੱਕ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਖਾਲੀ ਅਸਾਮੀਆਂ ਦੀ ਸੂਚਨਾ ਦੇਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, :

ਬਸ਼ਰਤੇ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਅਜਿਹੀਆਂ ਅਸਾਮੀਆਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਛਾਂਟੀ ਕੀਤੇ ਕਾਮਿਆਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਤੋਂ ਘੱਟ ਹੋਵੇ, ਇਹ ਕਾਫ਼ੀ ਹੋਵੇਗਾ ਜੇਕਰ ਨਿਯੋਕਤਾ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯਮ 76 ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ

ਗਏ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਸਭ ਤੋਂ ਸੀਨੀਅਰ ਛਾਂਟੀ ਵਾਲੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੂਚਨਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਅਜਿਹੇ ਸਭ ਤੋਂ ਸੀਨੀਅਰ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਅਜਿਹੀਆਂ ਅਸਾਮੀਆਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਤੋਂ ਦੁੱਗਣੀ ਹੈ:

ਬਸ਼ਰਤੇ ਅੱਗੇ ਇਹ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਅਸਾਮੀ ਇੱਕ ਮਹੀਨੇ ਤੋਂ ਘੱਟ ਸਮੇਂ ਦੀ ਹੋਵੇ, ਉੱਥੇ ਰੁਜ਼ਗਾਰਦਾਤਾ ਦੀ ਅਜਿਹੀ ਅਸਾਮੀ ਦੀ ਸੂਚਨਾ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਛਾਂਟੀ ਕੀਤੇ ਕਾਮਿਆਂ ਨੂੰ ਭੇਜਣ ਦੀ ਕੋਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ:

ਬਸ਼ਰਤੇ ਅੱਗੇ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਛਾਂਟੀ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ ਕਰਮਚਾਰੀ ਕਿਸੇ ਰੁਜ਼ਗਾਰਦਾਤਾ ਤੋਂ ਸੂਚਨਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਮੁੜ-ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਉਸਨੂੰ ਖਾਲੀ ਅਸਾਮੀਆਂ ਬਾਰੇ ਸੂਚਿਤ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਭਰੀਆਂ ਜਾ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ।

ਇਹ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਉਦਯੋਗਿਕ ਵਿਵਾਦ (ਪੰਜਾਬ) ਨਿਯਮ 1958 ਦੇ ਨਿਯਮ 77 ਵਿੱਚ ਵਿਵਾਦਗ੍ਰਸਤ ਡਰਾਫਟ ਸਟੈਂਡਿੰਗ ਆਰਡਰ ਵਿੱਚ ਮਾਲਕ ਦੁਆਰਾ ਇੱਛਤ ਕਿਸਮ ਦਾ ਕੋਈ ਉਪਬੰਧ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੀ ਦਲੀਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਇਸਦੀ ਧਾਰਾ 6(1) ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਉਪਬੰਧ ਦੁਆਰਾ ਸੀਮਾਬੱਧ ਹਨ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ "ਸਥਾਈ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕਰਨ ਯੋਗ" ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਆਰਡਰ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਜਾਂ ਸੋਧ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਸਟੈਂਡਿੰਗ ਆਰਡਰ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਇਹ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 4 ਦੀਆਂ ਲੋੜਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਧਾਰਾ 4 ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਉੱਪਰ ਨੋਟ ਕੀਤੇ ਜਾ ਚੁੱਕੇ ਹਨ। ਦਲੀਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਸੰਬੰਧਿਤ ਸਥਾਈ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ 'ਐਕਟ ਦੀ ਅਨੁਸੂਚੀ' ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸੰਬੰਧਿਤ ਮਾਮਲੇ ਲਈ ਇੱਕ ਵਿਵਸਥਾ ਹੈ ਅਤੇ, ਇਸਲਈ, ਧਾਰਾ 4 ਦੀ ਧਾਰਾ (ਏ) ਦੀਆਂ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਸਥਾਈ ਆਦੇਸ਼ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਹਨ ਅਤੇ, ਇਸਲਈ, ਇਸਦੀ ਧਾਰਾ 4 ਦੀ ਧਾਰਾ (ਬੀ) ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਅਜਿਹਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ, ਲੇਬਰ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਹੁਕਮ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 4 ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਸਨ ਅਤੇ ਅਪੀਲੀ ਕੋਲ ਇਸ ਲਈ ਸੋਧ ਕਰਨ ਅਤੇ ਮਜ਼ਦੂਰਾਂ ਨੂੰ ਬਦਲਣ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸ ਦਲੀਲ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਮਾਲਕ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਸ਼੍ਰੀ ਭਗੀਰਥ ਦਾਸ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ 1956 ਵਿੱਚ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 4 ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 6 ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਪਣੇ ਅਪੀਲੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਇਹ ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦਾ ਫਰਜ਼ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਨਾ ਸਿਰਫ਼

ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰੇ ਬਲਕਿ ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਸਥਾਈ ਆਦੇਸ਼ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਹਨ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਸੰਬੰਧਿਤ ਸਥਾਈ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਦੀ ਨਿਰਪੱਖਤਾ ਜਾਂ ਵਾਜਬਤਾ 'ਤੇ ਨਿਰਣਾ ਕਰਨਾ ਵੀ ਹੈ। ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਹ ਉਹੀ ਹੈ ਜੋ ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਨੇ ਦੋਸ਼ਬੱਧ ਸੇਵਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਹੈ ਜੋ ਕੇਸ ਦੇ ਉਸ ਪਹਿਲੂ ਦਾ ਇਕਲੌਤਾ ਜੱਜ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਜਾਂ ਵਿਵੇਕ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦੇਣ ਲਈ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ। ਸ੍ਰੀ ਭਗੀਰਥ ਦਾਸ ਦੁਆਰਾ ਅੱਗੇ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ 'ਆਖਰੀ ਵਾਰ ਪਹਿਲਾਂ ਆਓ' ਨਿਯਮ ਦੀ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਪਾਲਣਾ ਨਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਵਿਵੇਕ ਬਾਰੇ ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦਾ ਨਜ਼ਰੀਆ ਛਾਂਟੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਮੈਸਰਸ ਸਵਦੇਸਮਿਤਰਨ ਲਿਮਟਿਡ, ਮਦਰਾਸ ਬਨਾਮ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਹੈ(1) ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਛਾਂਟੀ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਨੂੰ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਛਾਂਟੀ ਦੇ ਉਦਯੋਗਿਕ ਨਿਯਮ 'ਆਖਰੀ ਆਓ ਪਹਿਲਾਂ ਜਾਓ' ਨੂੰ ਅਪਣਾਉਣਾ ਅਤੇ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਜਾਇਜ਼ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਉਕਤ ਨਿਯਮ ਤੋਂ ਹਟ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਤਸਦੀਕ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਲਿਆ ਗਿਆ ਮਾਮਲਾ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਨਿਪਟਾਏ ਗਏ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਲਟ ਸੀ ਅਤੇ ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦਾ ਨਜ਼ਰੀਆ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਉਪਰੋਕਤ ਅਧਿਕਾਰਤ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਅਨੁਪਾਤ ਨਾਲ ਮੇਲ ਖਾਂਦਾ ਹੈ। . ਇੱਕ ਵਾਰ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਰੁਜ਼ਗਾਰਦਾਤਾ ਇੱਕ ਛਾਂਟੀ ਕੀਤੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਨੌਕਰੀ ਦੇਣ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜੋ ਦੂਜਿਆਂ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਦੂਜਿਆਂ ਦੀ ਤਰਜੀਹ ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਹੁਕਮ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਨੁਕਸ ਨਹੀਂ ਪਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਰੁਜ਼ਗਾਰਦਾਤਾ ਦੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ ਕੀਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਕਿਸਮ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਮਾਡਲ ਸਟੈਂਡਿੰਗ ਆਰਡਰ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸ੍ਰੀ ਆਨੰਦ ਸਵਰੂਪ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਕਿਸਮ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰਨਾ, ਜੋ ਮਾਡਲ ਸਟੈਂਡਿੰਗ ਆਰਡਰਾਂ ਵਿੱਚ ਉਪਲਬਧ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਮਾਡਲ ਸਟੈਂਡਿੰਗ ਆਰਡਰਾਂ ਦੇ ਉਲਟ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਸਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਹੋਵੇਗਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਦਲੀਲ ਅਖਿਲ ਰਣਜ ਦਾਸ ਗੁਪਤਾ ਬਨਾਮ ਮੈਨੇਜਮੈਂਟ, ਅਸਾਮ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨ, ਗੁਹਾਟੀ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਅਸਾਮ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਬਣਾਏ ਗਏ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਨਹੀਂ ਹੈ।(2) ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਸਥਾਈ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਸੇਵਾ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਨਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਹਨ ਜਿਸ 'ਤੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਖੁੱਲ੍ਹੇਆਮ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਭਟਕਣਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇ ਮਾਡਲ ਸਟੈਂਡਿੰਗ ਆਰਡਰ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਭਟਕਣਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਡਰਾਫਟ ਪ੍ਰਸਤਾਵ, ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਇਹ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਲਈ ਮਾਡਲ ਨਿਯਮਾਂ ਤੋਂ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਵਿਦਾਇਗੀ ਦੀ ਵਾਜਬਤਾ ਜਾਂ ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਲਈ

ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ; ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਅੱਗੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜੇਕਰ ਡਰਾਫਟ ਸਟੈਂਡਿੰਗ ਆਰਡਰ ਕਿਸੇ ਅਜਿਹੀ ਚੀਜ਼ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ ਜੋ 'ਮਾਡਲ ਸਟੈਂਡਿੰਗ ਆਰਡਰਜ਼' ਵਿੱਚ ਬਿਲਕੁਲ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਡਰਾਫਟ ਮਾਡਲ ਸਟੈਂਡਿੰਗ ਆਰਡਰਾਂ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਮੈਂ ਉਪਰੋਕਤ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਅਸਾਮ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕਾਨੂੰਨ ਨਾਲ ਸਤਿਕਾਰਤ ਸਹਿਮਤੀ ਵਿੱਚ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਮੰਨਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਦੀ ਨਿਰਪੱਖਤਾ ਅਤੇ ਵਾਜਬਤਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਮਾਡਲ ਸਟੈਂਡਿੰਗ ਆਰਡਰ ਤੋਂ ਜਾਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਲਈ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਅਧਿਕਾਰੀ ਜਾਂ ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਲਈ ਇਹ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਧਿਕਾਰੀ ਸਥਾਈ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਐਕਟ ਦੀ ਅਨੁਸੂਚੀ ਦੀਆਂ ਸੰਬੰਧਿਤ ਆਈਟਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮਾਮਲਿਆਂ ਲਈ ਭਾਵੇਂ ਮਾਡਲ ਸਟੈਂਡਿੰਗ ਆਰਡਰਾਂ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਉਪਬੰਧ (ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ) ਨਾ ਹੋਵੇ ਬਸ਼ਰਤ ਕਿ ਰਵਾਨਗੀ ਸਬੰਧਤ ਮਾਡਲ ਸਟੈਂਡਿੰਗ ਆਰਡਰ ਦੇ ਉਲਟ ਨਾ ਹੋਵੇ।

ਮੇਰੇ ਦੁਆਰਾ ਉਪਰੋਕਤ ਕਾਰਨਾਂ ਤੋਂ ਸੁਤੰਤਰ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਮੇਰਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਆਰਟੀਕਲ 226 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਉਕਤ ਦੋਸ਼ਪੂਰਨ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਦਖਲ ਦੀ ਮੰਗ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਕਿਉਂਕਿ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਗਲਤੀ ਦਿਖਾਈ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੀ। ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਜੋ ਸਰਟੀਓਰੀ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਰਿੱਟ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਦਖਲ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪੈਰੀ ਐਂਡ ਕੰਪਨੀ, ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਕਮਰਸ਼ੀਅਲ ਇੰਪਲਾਈਜ਼ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ, ਮਦਰਾਸ ਵਿੱਚ (3), ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੇ ਨਾਲ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਸਰਟੀਓਰੀ ਦੀ ਰਿੱਟ ਜਾਰੀ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਫੈਸਲਾ ਗਲਤ ਹੈ। ਕੇਸਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਲੜੀ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਹਰ ਗਲਤੀ ਰਿਕਾਰਡ ਦੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਜ਼ਾਹਰ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਕੋਈ ਗਲਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕਤਾ ਦੇ ਰਾਹ ਦੁਆਰਾ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਉਸ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਹੈ ਜਿਸ 'ਤੇ ਕੋਈ ਦੋ ਰਾਵਾਂ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹਨ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 226 ਦੇ ਤਹਿਤ ਨਿਆਂਇਕ ਜਾਂ ਅਰਧ-ਨਿਆਂਇਕ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਨਾਲ ਦਖਲ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੇਕਰ ਇਹ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹੈ। ਆਈ.ਐਮ.ਲੱਲ ਬਨਾਮ ਗੋਪਾਲ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ (4) ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ (ਟੇਕ ਚੰਦ, ਜੇ) ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ "ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਜ਼ਾਹਰ ਗਲਤੀ" ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਹਰੇਕ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥ ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਨਿਰਣਾਇਕ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਟੇਕ ਚੰਦ, ਜੇ ਨੇ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਲਈ, ਲੰਬੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਗਲਤੀ, ਜਦੋਂ ਆਖਰਕਾਰ ਸਾਬਤ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਸਵੈ-ਸਪੱਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਜੇਕਰ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਕੋਈ ਬਿੰਦੂ ਸ਼ੱਕੀ ਹੈ ਅਤੇ ਦਲੀਲ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਲਈ, ਗਲਤੀ ਨੂੰ ਸਵੈ-ਸਪੱਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੀਆਂ

ਵੱਖ-ਵੱਖ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਦੀ ਡੂੰਘਾਈ ਨਾਲ ਘੋਖ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇਹ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਦੋ ਵਿਚਾਰ ਸੰਭਵ ਹਨ ਅਤੇ ਭਾਵੇਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਗਲਤ ਨਿਕਲਦਾ ਹੈ, ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 226 ਦੇ ਅਧੀਨ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਅਸਧਾਰਨ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਸਰਟੀਓਰੀ ਦੀ ਰਿੱਟ ਦੇ ਜ਼ਰੀਏ ਲਾਗੂ ਕਰਕੇ। ਗਲਤੀ ਨੂੰ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਉਪਰੋਕਤ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਮੈਨੂੰ ਅਫਸੋਸ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਰਾਹਤ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹਾਂ ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਅਪੀਲ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਮੇਰੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਪ੍ਰਸਤਾਵਾਂ ਦੇ ਗੁਣਾਂ 'ਤੇ ਰੱਖੇ ਗਏ ਵਿਚਾਰ ਬਾਰੇ ਵਿਵਾਦ ਗਲਤ ਹੈ। ਇਹ ਡਰਾਫਟ ਸਟੈਂਡਿੰਗ ਆਰਡਰਾਂ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ 9(1)(e) ਅਤੇ 9(5) ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਵਿਵਾਦਾਂ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਕੇਵਲ ਇੱਕ ਹੋਰ ਵਿਵਾਦ ਡਰਾਫਟ ਸਟੈਂਡਿੰਗ ਆਰਡਰ ਦੀ ਧਾਰਾ 20 (ii) ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਹੈ: -

“20. ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਅਤੇ ਭੁੱਲਾਂ ਨੂੰ ਦੁਰਵਿਹਾਰ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਸਥਾਈ ਆਰਡਰ 21 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।”

- (i) * * * * *
- (ii) **ਹੜਤਾਲ ਦਾ ਕੰਮ ਜਾਂ ਤਾਂ ਇਕੱਲੇ ਜਾਂ ਦੂਜੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨਾਲ ਚੌਦਾਂ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਨੋਟਿਸ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ;**
- (iii) * * * * *

ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਅਧਿਕਾਰੀ (ਅਨੈਕਸਰ 'ਡੀ') ਦੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਧਾਰਾ ਨੂੰ ਮਿਟਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਰਟੀਫਾਇੰਗ ਅਫਸਰ ਵੱਲੋਂ ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਕਿ ਇਸ ਧਾਰਾ ਨੂੰ ਦੁਰਵਿਹਾਰ ਦਾ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਹੜਤਾਲ ਮਜ਼ਦੂਰਾਂ ਦੇ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੈ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ 14 ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਹੜਤਾਲ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਦੇਣ ਲਈ ਮਜ਼ਬੂਰ ਕਰਨਾ ਉਸ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਨਕਾਰਾ ਕਰਨ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਸੀਮਿੰਟ ਉਦਯੋਗ ਕੋਈ ਜਨਤਕ ਉਪਯੋਗੀ ਸੇਵਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪ੍ਰਮਾਣੀਕਰਣ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਸਥਾਈ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਨ ਦਾ ਮਤਲਬ ਉਦਯੋਗਿਕ ਵਿਵਾਦ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਦੋਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ ਜ਼ਾਬਤੇ ਦੀ ਸਬੰਧਤ ਧਾਰਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਕਤ ਸੰਹਿਤਾ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਨ ਦੀ ਸੂਰਤ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਦੇਸ਼ੀ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਪਰੋਕਤ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਉਲਟਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਮੁੜ। -ਸਥਾਈ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਉਪਰੋਕਤ-ਦੱਸੀਆਂ ਗਈਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਦਯੋਗਿਕ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਕੋਰਸ ਨੂੰ ਅਪਣਾਉਣ ਲਈ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਕਾਰਨ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ: -

(I) ਭਾਰਤੀ ਲੇਬਰ ਕਾਨਫਰੰਸ ਦੇ 15 ਵੇਂ ਸੈਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਵਿਕਸਤ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ ਦੇ ਕੋਡ ਵਿੱਚ ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਬਿਨਾਂ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਕੋਈ ਹੜਤਾਲ ਜਾਂ ਤਾਲਾਬੰਦੀ ਨਹੀਂ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ:

(ii) ਕਿ ਮੈਨੇਜਮੈਂਟ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਾਮਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਹੜਤਾਲ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਮਾਨ ਵਿਵਸਥਾ ਐਸੋਸੀਏਟਿਡ ਸੀਮਿੰਟ ਕੰਪਨੀਆਂ ਲਿਮਟਿਡ ਦੀ ਮਲਕੀਅਤ ਵਾਲੀਆਂ ਲਗਭਗ ਸਾਰੀਆਂ ਹੋਰ ਚਿੰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਸਥਾਈ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ।

(iii) ਉਦਯੋਗ ਦੀਆਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਮੈਨੇਜਮੈਂਟ ਨੂੰ ਮਜ਼ਦੂਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੜਤਾਲ ਦੀ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਲੋੜੀਂਦੀ ਸੂਚਨਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਜੋ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਵਿਕਲਪਕ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋ ਸਕੇ ਜਾਂ ਉਹਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀਆਂ ਮੰਗਾਂ 'ਤੇ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਵਿਚਾਰ ਕਰ ਸਕੇ।

(iv) ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਉਦਯੋਗਿਕ ਵਿਵਾਦ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 22 ਵਿੱਚ ਹੜਤਾਲ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਸਿਰਫ ਜਨਤਕ ਉਪਯੋਗੀ ਸੇਵਾ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਉਸ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 23 ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਅਦਾਰਿਆਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਪੂਰਵ ਸੂਚਨਾ ਦੇਣ ਦਾ ਕੋਈ ਉਪਬੰਧ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਸਥਾਈ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਕੋਈ ਉਪਬੰਧ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(v) ਉਸ ਮਾਡਲ ਸਟੈਂਡਿੰਗ ਆਰਡਰ ਦੀ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਹੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਸੀ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਅਮਲੀ ਸਨ ਅਤੇ ਉਦਯੋਗਿਕ ਵਿਵਾਦ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 23 ਅਤੇ 24 ਨੇ ਕਿਸੇ ਉਦਯੋਗਿਕ ਅਦਾਰੇ ਦੇ ਸਥਾਈ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਉਪਬੰਧ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਦੀ ਮਨਾਹੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਸੀ ਨੂੰ ਜਨਤਕ ਉਪਯੋਗੀ ਸੇਵਾ ਵਜੋਂ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ

ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਨੇ ਇਸ ਤੱਥ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਕੇਸ ਦੇ ਅਜੀਬ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਜਿਸ ਦੀ ਹੋਂਦ ਨੂੰ ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਰੁਜ਼ਗਾਰਦਾਤਾ ਦੀ ਮਲਕੀਅਤ ਵਾਲੀਆਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਭੈਣਾਂ ਦੀਆਂ ਚਿੰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਸਥਾਈ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਇਕਸਾਰਤਾ ਰੱਖਣ ਲਈ ਵੀ ਉਸਨੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਕਿ ਡਰਾਫਟ ਸਟੈਂਡਿੰਗ ਆਰਡਰਾਂ ਦੀ ਧਾਰਾ 20 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (ii) ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅੰਤਿਮ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਸਥਾਈ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਦੁਬਾਰਾ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੀਆਂ ਉਪਰੋਕਤ-ਦੱਸੀਆਂ ਗਈਆਂ ਖੋਜਾਂ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਮਾਡਲ ਸਟੈਂਡਿੰਗ ਆਰਡਰ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣਾ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3(2) ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਤਤਕਾਲ ਕੇਸ ਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਵਿਵਹਾਰਕ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਨਤੀਜੇ ਇਹ ਵੀ ਮੰਨਦੇ ਹਨ ਕਿ ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ

ਦੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ ਡਰਾਫਟ ਸਟੈਂਡਿੰਗ ਆਰਡਰਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਇਸ ਧਾਰਾ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣਾ ਨਿਰਪੱਖ ਅਤੇ ਵਾਜਬ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਹ ਸਥਿਤੀ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਲਈ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਖਤਿਆਰੀ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦੇਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੇ ਸੰਮਿਲਨ ਨਾਲ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨਾਲ ਕੋਈ ਬੇਇਨਸਾਫੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

ਦੋਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਨੇ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਆਪੋ-ਆਪਣੇ ਵਿਵਾਦਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਐਸੋਸੀਏਟਿਡ ਸੀਮੈਂਟ ਕੰਪਨੀ ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਪੀ ਡੀ ਵਿਆਸ ਅਤੇ ਹੋਰ (5) ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਸ ਕੇਸ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 4 ਦੀ ਸੋਧ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਸੀ। ਇਸ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਬੰਬੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਉਸ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ। ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪਸ ਦੁਆਰਾ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਦੀ ਇੱਕ ਰਿੱਟ ਲਈ ਇੱਕ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਇਹ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਦਰਜ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਖੋਜਾਂ ਦੇ ਗੁਣਾਂ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਫਿਰ ਵੀ ਇਹੀ ਹੈ ਜੋ ਸ਼੍ਰੀ ਆਨੰਦ ਸਵਰੂਪ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਕਰਨ ਲਈ ਕਹਿ ਰਹੇ ਹਨ। ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਹੁਕਮ ਚੰਗੇ ਆਧਾਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਮਰਥਤ ਹਨ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਦੁਆਰਾ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਮੈਂ ਇਸ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦੇਣ ਲਈ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਮਨਾਉਣ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹਾਂ।

ਕਿਸੇ ਵੀ ਧਿਰ ਵੱਲੋਂ ਮੇਰੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕੋਈ ਹੋਰ ਨੁਕਤਾ ਨਹੀਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਅਸਫਲ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਖਾਰਜ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਪਰ ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਮਜ਼ਦੂਰ ਹਨ, ਮੈਂ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਖਰਚੇ ਖੁਦ ਚੁੱਕਣ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ

ਬੀ.ਆਰ.ਟੀ.

- (1) ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1960 ਐਸ.ਸੀ. 762
- (2) ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1965 ਅਸਾਮ 40.
- (3) 1952 ਐੱਸ.ਸੀ.ਆਰ. 519
- (4) ਆਈ.ਐਲ.ਆਰ (1963) 2 ਪੁੰਜ. 571
- (5) ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1960 ਐਸਸੀ 665

ਪਰਮਿੰਦਰ ਕੌਰ, (ਅਨੁਵਾਦਕ)

ਡਿਸਕਲੇਮਰ : ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਿਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ ਨਿਆ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪਰਮਾਣਿਤ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜਿਹ ਦਿਤੀ ਜਾਏਗੀ।